

hjem, Skattecommissairen har spildt en Dag, og han kan muligvis paa denne Maade komme til at spille flere Dage, men hvorfra skulle dog til Syvende og Sidst disse Dage tages, hvorfor skulle Forhandlingerne paany begynde? Jeg kan ikke indsee Andet, end at der vil komme praktiske Vanskeligheder tilstede derved, forudsat man gaaer ud fra, at Sogneraadet og Skattecommissairen allevegne efter en større Maalestok ville kunne komme ud af det med hinanden. Fremdeles er der en anden Ting at mærke, nemlig den, at det meget let kan indtræffe, at Sogneraadene, saaledes som de nu opfatte Sagen, kunne see sig næsten haanlig behandlede, ved at Skattecommissairerne komme til at sætte dem i Skat. Der kan være en saadan Bitterhed i Sindet, at de enten sige: Lad saa Skattecommissairen have Ansvar, eller ogsaa kunne de sige: Vi ville slet ikke tage Hensyn dertil; vi ville prøve, lad det saa gaae saa vidt, det kan. Dette vilde ikke være heldigt, men derimod er det heldigt, at Sogneraadene fra Begyndelsen af faae at vide, at Skattecommissairerne ikke ere tilfredse med, hvad de foretage, og det vil ogsaa skee, dersom vi beholde den første Deel af det 2det Stykke i § 13. Jeg skal derfor meget anbefale det ærede Medlems Forslag.

Rør: Maa jeg bede om Ordet?

Den fungerende Formand: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne.

Rør: Saa fravalder jeg Ordet.

Den fungerende Formand: Jeg veed ikke, om ellers Nogen forlanger Ordet?

Ordføreren: Jeg maa bede om Ordet.

Den fungerende Formand: Der vil da blive at stemme over Afslutningen, som er begjært af: Kofod, A. Hage, Raben, Scavenius, Th. Christensen, S. P. Jensen, Gfferø,

Turen, E. Larsen, Schleppegrell, A. Christensen, Albertsen, Dam og Cornelius Peterſen.

Bed den derpaa foretagne Afstemning for at faste des Afslutningen med 33 Stemmer mod 29.

Den fungerende Formand: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg skylder det ærede Thing at sige nogle Ord angaaende Forslaget under Nr. 11, som er stillet af Udvalget, med Undtagelse af det ærede Medlem, der har stillet Forslaget under Nr. 10. Efterat han nu har motiveret dette sit Forslag under Nr. 10, og det har vundet anbefaling fra andre Sider, skal jeg tillade mig at fremsætte, hvorledes Udvalgets Fleertal opfatter dette Spørgsmaal. Den Bestemmelse, hvormed der her er Tale, er indsat i Landstinget og gaaer ud paa, at Indtægtsansættelsen først skal skee for Eigningscommissiøns egne Medlemmer. Udvalget har været enig om at antage, at det var en Fordeel, at Spørgsmaalet om de almindelige Grundsaetninger for Skatteansættelsen først kunde komme paa Dmtale for Eigningscommissiøns egne Medlemmers Bedkommende, naturligvis saaledes, at det paagældende Medlem, hvormed der var Tale, fratraadte Commissiønen, saalænge der handlede om hans egen Skatteansættelse. Man har, som sagt, meent, at Eigningscommissiønen og den tilstedeværende Skattecommissair derved i de fleste Tilfælde vilde komme paa det Reue med hinanden om de større og almindelige Grundsaetninger, hvilket vi atter have meent meget vilde lette hele den følgende Skatteindtægts Ansættelse for Communitens øvrige Medlemmer. Vi have imidlertid meent, at denne Hensigt ikke vilde kunne opnaaes, dersom man ikke vedtog det Følgende, dersom man stemte for Forslaget under Nr. 10 af det ærede Medlem, som gaaer ud paa, at der skal sættes Punctum efter Ordet: „Indvendinger“, og at Resten af Stykket skal udgaae; thi for at Ansættelsen